

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011162
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2120011162.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 4T/41/2020-458 zo dňa 13.06.2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 4T/41/2020-458 zo dňa 13.06.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. D. XXXX/XX, C., v bode 1/ obžaloby uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 2/ obžaloby uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

že

1) od presne neustáleného obdobia, najmenej od roku 31.12.2015 až do 28.05.2019 v C., na ulici C. D. XX, v byte v ktorom v tom čase žil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, poškodenou E. B., vždy pod vplyvom alkoholu verbálne na poškodenú útočil, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím, bitkou, vyhodením z domu, minimálne dvakrát ju dňa 28.05.2019 udrel otvorenou dlaňou, resp. kotúčom lepiacej pásky do oblasti tváre (konkrétne do ľavej časti čela) v dôsledku čoho poškodená padla na zem, kde ju rukami minimálne jedenkrát otvorenou dlaňou udrel do oblasti chrbta, pričom toto jeho správanie poškodená dlhodobo vnímala ako ťažké prikorie spôsobujúce psychické a fyzické utrpenie,

2) dňa 27.12.2021 v čase okolo 10.00 hod. v byte na X. F. na adrese C., C. D. XX po požití alkoholu a po predchádzajúcej slovnej hádke so svojou dcérou A. G., po tejto hodil svoj mobilný telefón a snažil sa ju udrieť rukou, avšak jeho dcéra A. G. sa úderu vyhla, následne ju stisol v oblasti rúk, v čom prišla medzi nich jeho manželka E. B., ktorá ho odtlačila od dcéry, pričom im začal vulgárne nadávať a vyhrážať sa im zabitím, v dôsledku čoho spôsobil A. G. odreniny ľavého ramena a chrbta pravej ruky, zranenia ktoré si vyžiadali jednorázové ošetrenie a v dôsledku čoho u svojej manželky E. B. a dcéry A. G., vzbudil strach o ich život a zdravie.

Za tieto skutky okresný súd uložil obžalovanému podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a uložil obžalovanému probačný dohľad počas skúšobnej doby, ktorú stanovil na 5 (päť) rokov. Zároveň obžalovanému podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému prikázal podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

O náhrade škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, adresa na doručovanie: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., P. O. Hviezdoslava 798/26, 010 01 Žilina, škodu vo výške 13,19 €.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 458-470.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o vine vo vzťahu ku skutku v bode 1/ a čo do výroku o treste podal bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 519.

Prokurátor v odvolaní namietal voči záveru okresného súdu, a to, že skutok nebol spáchaný po dlhší čas, keď uviedol, že obdobie 6 mesiacov (ako ustálenú súdnu prax) nie je nemenné a všeobecne platné pravidlo, pričom prihliadol najmä na intenzitu konfliktov, ktoré mali podľa názoru súdu povahu manželských hádok a nedochádzalo k nim denne, ale na báze opakovaného páchania cca jedenkrát týždenne. Obžalovaný páchal skutok po dobu takmer 3,5 roka, pričom o závažnosti svedčí už len samotná trestná sadzba, ktorá v základnej skutkovej podstate predstavuje tri až osem rokov. Zľahčovanie závažnosti a intenzity konfliktov a ich priraďovanie k bežným manželským hádkam je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že obžalovaný požíval alkohol takmer denne, pričom pod vplyvom alkoholu poškodenú manželku denne urážal a ponižoval. Poškodená uviedla, že vulgarné a ponižovanie zo strany obžalovaného znášala asi dvakrát do týždňa, niekedy menej, niekedy viac, pričom ona hádky v domácnosti nikdy nevyprovokovala. Správanie obžalovaného sa začalo zintenzívňovať, keď začal viac piť alkohol, asi v roku 2019. Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že poškodená je submisívna, absolútne neschopná sa presadiť, pričom konanie obžalovaného spôsobilo u obžalovanej ťažkú neurotizáciu jej osobnosti. Poškodená sa nedokáže brániť fyzickým a psychickým útokom manžela. Prokurátor má za to, že vzhľadom na stupňovanie a intenzitu konania obžalovaného trvajúceho približne počas obdobia 3,5 roka je nutné konštatovať spáchanie skutku po dlhší čas. Prokurátor sa tak nestotožnil ani s právnou kvalifikáciou skutku, skutok mal byť vzhľadom na spôsob spáchania právne kvalifikovaný podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej zákonom.

Po preskúmaní podaného odvolania odvolací súd na neverejnom zasadnutí dňa 30.01.2024 dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože prvostupňový rozsudok je predčasný pre zistené chyby rozsudku, spočívajúce v nejasnosti a neúplnosti skutkových zistení ako i nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a tiež z dôvodu, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku).

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudok porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku, ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Primárnym cieľom tejto zásady je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom trestného konania a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.“ (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013).

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd konštatuje, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné, pretože okresný súd nedostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a to najmä vo vzťahu spôsobu spáchania trestného činu obžalovaným „po dlhší čas“, v dôsledku čoho bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, keď skutok po nedostatočnom vyhodnotení dôkazov predčasne právne kvalifikoval podľa ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, vyňatím ods. 3 písm. d) Trestného zákona, v dôsledku čoho bol obžalovanému uložený nezákonný trest.

Vzhľadom na obsah odvolacích námietok prokurátora bolo potrebné zamerať sa na riešenie otázky spáchania skutku obžalovaným závažnejším spôsobom konania, t.j. „po dlhší čas“. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, právnych ako aj skutkových úvah okresného súdu vyplýva, že okresný súd vyhodnotil charakter skutku 1/ ako tzv. manželské hádky medzi obžalovaným a poškodenou, ktoré sa opakovali v intervale 1-2x týždenne vo forme intenzívnejšej hádky, pričom cieľom konania obžalovaného nebolo primárne týrať poškodenú, ale uspokojiť vlastnú potrebu po alkohole. Páchanie skutku obžalovaným nebolo podľa názoru okresného súdu také intenzívne, aby bolo možné konštatovať páchanie skutku po dlhší čas, poukazujúc pritom na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej sa za dlhší čas v kontexte trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby považuje doba 6 mesiacov, pričom ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou môže byť táto doba aj kratšia a naopak.

Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí poškodenej E. B., A. G. a tiež H. B. vyplynulo, že obžalovaný sa skutočne dopúšťal prevažne verbálnych útokov voči svojej manželke E. B. pod vplyvom alkoholu. Správanie, resp. agresivita a intenzita útokov zosilnela približne v roku 2015, kedy bol obžalovaný prepustený zo zamestnania, odvtedy pije alkohol denne. Poškodená sa síce vyjadriala, že išlo o verbálne útoky v intervale približne 1-2x týždenne, v prípravnom konaní sa však vyjadriala, že verbálne útoky od obžalovaného počúva denne. Denne „omieľa“ urážky a vyhrážky typu, že je tlstá, chodí sa „kurvit“, smrdí, že ju obžalovaný vyhodí z bytu, zabije ju, nech ju trať šľak, rôzne oplzlosti, nech skape, atď. Poškodené zhodne uviedli, že situácia v spoločnom byte je na nevydržanie, nedávajú obžalovanému žiadny dôvod na to, aby najmä na poškodenú E. B. verbálne útočil, nadávky zvyčajne prídu z ničoho nič, bez akéhokoľvek dôvodu, ktorý by obžalovanému poškodená dala. Sama poškodená uviedla, že je radšej ticho, zavrie sa do izby, z obžalovaného mala strach, myslí si, že by bol schopný jej fyzicky ublížiť. Správanie obžalovaného sa stupňuje a zintenzívňuje, situácia v domácnosti je pre poškodenú podľa vlastných slov na nevydržanie.

S poukazom na rozsah vykonaného dokazovania však odvolací súd zastáva rovnaký názor ako prokurátor, a to že v predmetnej veci išlo o cyklické a chronické správanie sa obžalovaného, pričom príčinou bola výlučne nadmerná konzumácia alkoholu. Znak trvalosti a intenzity je nutné hodnotiť individuálne v každom prejednávanom prípade a najmä v kontexte dokazovania ako celku, nielen obmedzením sa na konštatovanie počtu či už verbálnych alebo fyzických útokov páchatel'a voči obeti, resp. počtu dní, počas ktorých sa páchatel' voči obeti útokov dopúšťa. Miera tolerancie poškodenej

osoby vo vzťahu ku konaniu páchatela a rovnako stupeň a intenzita prežívania takéhoto konania je vzhľadom na okolnosti prípadu v každej veci rozdielna. Zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby je trváci trestným činom (s prvkami hromadného), ktorý sa vyznačuje práve opakovaním (periodicky sa opakujúcimi útokmi), udržiavaním protiprávneho stavu, stupňovaním konania agresora. Tieto prvky podľa názoru odvolacieho súdu v konaní obžalovaného bolo možné identifikovať. Verbálne útoky obžalovaného a jeho neprimerané správanie voči poškodenej E. B. možno datovať najmenej od roku 2015, malo stúpajúcu intenzitu, vyústilo do fyzických útokov obžalovaného, ktoré boli pre poškodenú „poslednou kvapkou“. Aj v prípade, kedy by išlo o páchanie skutku v intervale 1-2x týždenne, vzhľadom na charakter trestného činu (ide o trváci trestný čin s prvkami hromadného), nemožno sa na konanie obžalovaného a spôsobený následok v osobnej sfére poškodenej nazerať tak, že ukončením verbálneho útoku sa utrpenie poškodenej skončilo. Práve naopak, dlhodobým, v tomto prípade viac ako 3,5 roka trvajúcim prevažne verbálnym útokom obžalovaného v intenzite 1-2x týždenne obžalovaný u poškodenej udržiaval stav strachu, príkoria a utrpenia, čo vyplýva zo znaleckého dokazovania.

Konaním obžalovaného došlo k výrazne negatívnemu ovplyvneniu obvyklého spôsobu života poškodenej, čo nesporne vyplýva zo znaleckého dokazovania. Podľa znaleckého posudku poškodená trpí ťažkým stupňom depresie, konanie obžalovaného spôsobilo ťažkú neurotizáciu. Poškodená je psychosomaticky vyčerpaná, s minimálnou životnou energiou, nedokáže sa brániť psychickým a fyzickým útokom manžela voči nej (potrebuje odbornú pomoc). Poškodená pociťovala správanie manžela dlhodobo ako ťažké príkorie, pretože jej spôsobovalo psychické aj fyzické utrpenie (nadával jej vulgárne, ponižoval a osočoval ju, vyvolával v nej strach a stres, bránil jej v spánku a oddychu po práci sústavným nadávkami, hlasným púšťaním televízora, neprispieval na domácnosť: nepodieľal sa na chode domácnosti). Takéto správanie trvalo najmä posledných 5-6 rokov, malo eskalujúci charakter a opakovalo sa každý deň. Ak by obžalovaný len požíval alkohol, nemalo taký dosah na jej psychické zdravie.

Okresný súd ustálenie pojmu páchania skutku po „dlhší čas“ nedostatočne vyhodnotil, pretože sa pridržiaval len počtu verbálnych útokov opakujúcich sa na týždennej báze, avšak nereagoval, resp. nezohľadnil závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej, ktoré nasvedčujú o výraznej intenzite a stupňujúcom sa charaktere konania obžalovaného.

V tejto súvislosti je však nutné podotknúť, že už len samotné opakovanie verbálnych útokov na poškodenú v intervale 1-2x týždenne po dobu viac ako 3,5 roka je nutné vyhodnotiť ako spáchanie skutku po dlhší čas, ktorý v tomto prípade predstavuje takmer sedemnásobne dlhšie trvanie ako obvyklá doba 6 mesiacov. Je totiž zrejmé, že najmä z hľadiska následkov, a teda v konečnom dôsledku z hľadiska závažnosti nemôže byť bez významu, či páchatel svojím protiprávnym konaním udržiaval protiprávny stav 3,5 mesiaca alebo 3,5 roka. Konanie obžalovaného bolo potrebné posudzovať komplexne, prihliadajú na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti. Obžalovaný sa síce voči poškodenej nedopustil výrazných fyzických útokov, avšak ataky voči nej boli pravidelné (takmer denné), predovšetkým vo verbálnej rovine, pričom ich obsah bol vulgárny a pre poškodenú mimoriadne ponižujúci. Tieto trvali počas obdobia približne 7-krát dlhšieho ako je ustálená doba pri tomto trestnom čine (6 mesiacov). Takéto konanie obžalovaného, bez zisteného podielu poškodenej nemožno hodnotiť len ako účasť na bežných manželských hádkach, ktoré by vznikali v dôsledku nehôd v rámci ich partnerského spolužitia, nakoľko jediným dôvodom útokov obžalovaného bola jeho nadmerná konzumácia alkoholu.

Ako aj správne poukázal prokurátor v odvolaní, v prejednávanej veci nemožno hovoriť o tzv. bežných manželských konfliktach. Okrem nadmerného požívania alkoholu zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by zdrojom konfliktov boli aj iné dôvody. Poškodená mala tendenciu stiahnuť sa, dlhodobo tolerovať nevhodné správanie sa obžalovaného, verbálne útoky na poškodenú prichádzali bez jasného dôvodu, nateraz nebolo zistené, že by poškodená akýmkoľvek spôsobom prispievala ku konfliktom, resp. konflikty vyvolávala a udržiavala. Práve naopak, znaleckým dokazovaním bolo zistené, že poškodená E. B. je prispôsobivá, empatická, jej mravná a morálna vyspelosť dosahuje piatu postkonvenčnú - principiálnu úroveň, ktorá sa vyznačuje prosociálnym zameraním osobnosti. Je neagresívna, ovládajúca sa, pokojná, no aktuálne je podráždená, váhavá, so sklonom k otvorenosti, s vysokou mierou sebakritickosti. Extrémne je u nej zvýšený resentiment - pocity pokory, poníženia a beznádeje. Pokiaľ sa poškodená ohradila voči správaniu sa obžalovaného (časom však už upustila aj od takejto sebaobranu), takýto krok bol vzhľadom na ťažký alkoholizmus a príkorie, ktoré jej obžalovaný dlhodobo spôsoboval celkom prirodzené a doslova žiaduce. Okresný súd tak s poukazom na vykonané dokazovanie nesprávne ustálil

hádky v domácnosti obžalovaného ako manželské konflikty takej intenzity, ktorá by napĺňala pojem spáchania skutku po dlhší čas.

Skutočnosť, že okresný súd sa pri posúdení pojmu spáchania skutku „po dlhší čas“ nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie viedla k nesprávnej právnej kvalifikácii skutku (podkvalifikácii), v dôsledku čoho bol obžalovanému uložený nezákonný trest, čím došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona.

Pokiaľ však ide o samotný trest, rovnako aj v tomto prípade okresný súd pri ukladaní trestu nezohľadnil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný trpí ťažkým stupňom alkoholovej závislosti, v dôsledku ktorej sa voči poškodeným dopúšťal konania, pre ktoré je trestne stíhaný. V minulosti okresný súd nahradil väzbu dohľadom probačného úradníka, avšak obžalovaný neplnil podmienky probačného dohľadu, na stretnutia s probačným úradníkom sa opakovane dostavoval pod vplyvom alkoholu, dobrovoľne ukončil liečbu u H. G., ku ktorému sa bezdôvodne nedostavil, a teda v liečbe nepokračoval, predpísané lieky neužíval. Počas probačného dohľadu naďalej pil alkohol, naďalej na poškodenú verbálne útočil, poškodená kontaktovala probačného úradníka, ktorému tieto skutočnosti uviedla. Je zrejmé, že u obžalovaného teda probačný dohľad a uložený zákaz požívania alkoholických nápojov nevedol k náprave, povinnosti probačného dohľadu ako aj zákaz požívania alkoholických nápojov opakovane porušoval. Je potom namieste uvažovať o uložení prísnejšieho trestu ako trestu podmieneného, ktorý by zjavne u obžalovaného nesplnil účel.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami potom odvolaciemu súdu neostalo iné ako konštatovať, že konanie okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku vykazovalo také vady a nedostatky, pre ktoré musel odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu opätovne prejednal a rozhodol. Platí totiž, že pokiaľ sa odvolací súd nestotožní so skutkovými zisteniami rozsudku súdu prvého stupňa, nie je oprávnený sám vytvárať závery o skutkovom stave veci a nahrádzať tak hlavné pojednávanie, ale môže len v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviesť, prečo sú tieto skutkové zistenia chybné, v čom ich treba doplniť a k akým dôkazom ešte treba prihliadnuť (porovnaj judikát R 20/97).

Vzhľadom na vyššie argumentáciu odvolacieho súdu, ako i vytknuté nedostatky bude tak úlohou okresného súdu postupovať vo vyššie naznačenom smere rešpektujúc povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 327 ods. 1 Trestného poriadku, teda viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vyplýva aj z ust. § 2 ods. 4 Zákona o sudcoch a prísediach, podľa ktorého „Za podmienok ustanovených osobitnými predpismi je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí súd vyššieho stupňa.“ Okresný súd vyhodnotí všetky doposiaľ zabezpečené dôkazy, a to najmä vo vzťahu k spôsobu spáchania trestného činu „po dlhší čas“ a opätovne rozhodne. V prípade uznania viny obžalovanému uloží taký trest, ktorý bude zohľadňovať okrem zásad vypl. z § 34 a nasl. Trestného zákona aj jeho predchádzajúci postoj k probačnému dohľadu (porušovanie povinností vyplývajúcich z probačného dohľadu). Po komplexnom vyhodnotení skutočností uvedených vyššie vo veci rozhodne, pričom rozhodnutie riadne, presvedčivo a náležite odôvodní tak, aby spĺňalo všetky náležitosti v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyselne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.